

Medarbejder fra Internationalt Sekretariat på studietur til Sutton 2009

Skrevet af Thine Buch Laursen
venskabsbykoordinator i Internationalt Sekretariat

Sutton er Gladsaxes venskabsby i England. Jeg tog til [Sutton](#) i oktober 2009 for at se den by, som jeg så tit sender borgere over til, og for at møde min søde kollega Richard personlig. To dage i oktober kom vi til at udgøre et langbenet hurtigtgående makkerpar. Det var sjovt.

Ligesom Gladsaxe ligger Sutton kun 20 minutters kørsel med tog fra centrum. To tog linjer kører fra Sutton og direkte til London – en til London Bridge og en til Victoria. Lufthavnen Gatwick er kun en halv time væk. Derfra tog jeg toget til Victoria, hvor jeg skiftede og så kom til Sutton. [Transportsystemet i London](#) fungerer super. Man kan selvfølgelig også tage en taxa – en cab. Det koster omkring 30 pund.

Senere lærte jeg at forskellen på en *cab* og *minicab* er at en *cab* altid er sort og ”fanges direkte på gaden” hvorimod en *minicab* skal bestilles. I Sutton bruger de fleste [Melville Minicabs](#). Jeg fandt også ud af at forskellen på *a bus* og *a coach* er, at *a bus* kører faste ruter hvorimod *coaches* skal bestilles. [Banstead Coaches](#) har et godt ry.

I Sutton er der flere hoteller. Jeg boede på det mest centrale og meget benyttede [Holiday Inn](#). For større grupper, som ikke har råd til det og, som ikke vil bo privat indkvarteret, er der desværre ingen overnatningsmuligheder i selve Sutton. Men nabokommunen har et vandrehjem, [Croydon Hostel](#) og Gladsaxe Kommune giver også rejsetilskud hvis man bor der frem for helt inde i London.

Jeg skulle møde Richard på rådhuset. Det var i sig selv en oplevelse. Indgangen lignede en blanding af en bank og et rådgivningscenter. Det vrimlede med borgere. På væggen hænger et stort maleri, hvor der bliver hilst velkommen på MANGE sprog. Det er tydeligt, at England vitterlig er multikulturelt land. Folk skal møde personligt op, for ved en skranke at betale både skat og kommunale ydelser. PY - tidskrævende! De kan selvfølgelig også få rådgivning som hos os. Rådhuset er altså et meget besøgt og dermed levende sted, og jeg fandt Richard.

Richard arbejder i et storrumskontor. Det gør de fleste, og de sidder sæt. Som næsten overalt hvor jeg kom, var der væg til væg tæpper, som fungerede som lyddæmper. Jeg tror nu ikke de var lagt på for at have den effekt, men mest fordi englænderne kan lide det. Der er ingen kantine på rådhuset og vist heller ingen sundhedspolitik, for ved frokosttid forlader de fleste huset, og spiser på pub. Det gjorde vi også.

Borgmesteren mødte jeg om eftermiddagen, da hun holdt en tale for en af deres mange velgørenhedsforeninger. Senere mødte jeg hende i den skobutik hvor hun er ekspedient. I England er borgmesteren nemlig ikke fuldtidsansat til sit job, og hverken formand for byrådet eller leder af administrationen. Borgmesterposten er en slags ærespost, som man kan blive valgt til for kun et år af gangen. Opgaven består hovedsageligt i at ”klippe røde bånd over”. I år hedder borgmesteren Margaret Court og hun er sød og imødekommende.

Sutton har 170.000 indbyggere, altså rundt regnet 100.000 flere end vi har i Gladsaxe, og arealmæssigt er den dobbelt så stor. I første omgang oplevede jeg kommunen som lidt grå og beboelsesagtig kedelig, men jeg ændrede syn sagen.

De har [flere kæmpe parker og store grønne områder](#) – på størrelse med fælledparten, ja større. De er ikke så polerede og pæne, men snarere store og dejlig brugte, og så giver de luft midt i byen. Jeg besøgte flere og kunne bedst lide Oaks park hvor der er rigtig mange særlige træer. Det er en slags botanisk have. Den er anlagt af Derby, som brugte stedet til hestevæddeløb – Derby. Nu har Derby-løbet vokset sig så stort at det er et flyttet til nabokommunen Epsom. I Oaks parken er der et fint lille tehus hvor vi fik os en kop five o'clock te med mælk som det sig hør og bør.

Richard tog mig også rundt til deres tre sportscentre; Westcroft Sports and Leisure centre, Sutton Arena og Phoenix Centre. I forhold til indbyggertallet i Sutton lyder tre sportscentre ikke af meget, men for England er det vist gode forhold.

I [Westcroft](#) havde de usædvanlig mange legeredskaber for børn og særlige keglebaner. [Sutton Arena](#) udmærkede sig ved at have indendørs atletikbane og faciliteter til højde- og længdespring. Arenaen skal nok bruges som træningscenter til OL når det i 2012 skal holdes i London.

I [Phoenix Centre](#) er der også bibliotek, som har de længste åbningstider i hele England. Det har nemlig åbent i alle hallens åbningstider. Stedet er bygget som et vellykket kvarterløftprojekt. Selve hallen er også særlig. De træner karate, yoga og andet på sideområderne ved første sals siddepladser. Det er lidt svært at forklare – oplev det selv.

Alle steder var der i dagtimerne ”legeland for børn” hvor forældre kunne komme og lade deres børn få motoriske udfordringer. Nogle steder kunne forældrene selv motionere mens børnene legede, og andre steder var der lagt op til, at forældrene skulle være med. Mange kvinder i England vælger at blive hjemme hos børnene mens de er små, og nyder derfor godt af den slags tilbud.

I foråret 2010 åbner et stort aktivitetscenter, [Sutton Life Centre](#). Her skal børn og især unge og voksne lave sjove eksperimenterende aktiviteter, som skal udvide deres horisont og dybest set give dem sunde og aktive livsvaner. Socialarbejdere, politi, psykologer, diætister og andre vil i samarbejde skabe et spændende læringsmiljø.

Sutton har også tre små museer; [Honeywood Museum, Whitehall og Little Holland House](#). Jeg besøgte de to største; Honeywood Museum og Whitehall, som begge var rigtig fine og særlige på den måde, at der begge steder var små opgaver og tøj, som børn kan klæde sig ud i. Som forældre ville jeg ønske at der var mere af den slags herhjemme.

Ved siden af Honeywood Museum ligger [Sutton Ecology Centre](#), hvor en meget stor økologisk dyrket have udgør størstedelen. Dertil kommer et aktivitetshus, hvor både ansatte og frivillige holder til. To skoleklasser var på besøg mens jeg var der. Den ene var fra Gagny, som både er Suttons og vores venskabsby i Frankrig. De lærte om kompostering. Et absolut spændende sted. Sutton er kendt for at være en grøn kommune. De har faktisk også et CO2 neutralt boligbyggeri, Bed-Zed, som blev bygget længe før CO2 bølgen begyndte at rulle.

Jeg følte mig tryk og sikker under hele opholdet, men fik desværre stjålet mit kamera den sidste aften, så jeg har ingen billedminder med hjem. Sutton var en meget positiv oplevelse og jeg vil gerne derover igen.